

תת"ע 8398/11/15 - יוגב ישראל ברון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8398-11-15 מדינת ישראל נ' ברון יוגב
תיק חיצוני: 38501224406

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	יוגב ישראל ברון
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להטלת הוצאות כנגד המשיבה.

המשיבה מתנגדת לבקשה (עיין תגובות מיום 12.4.16, 2.5.16).

טען המבקש בבקשה כי יום לפני מועד הדיון ערך בירור טלפוני מול מרכז המידע של בית המשפט, נמסר לו כי הדיון יתנהל במועדו.

מהתיק האלקטרוני עולה כי במועד הדיון התייצב הנאשם, שוחח עם בא כוח המאשימה טרם החל הדיון וטרם ניתן מענה לאישום וזו מסרה לו כי בכוונת המאשימה להודיע לבית משפט על חזרה מאישום טרם מענה.

בנסיבות העניין הלך הנאשם לדרכו בבקר יום הדיון מבלי להיכנס לאולם הדיונים, בא כוח המאשימה דיווחה לבית המשפט על עמדתה בהעדר הנאשם, ובית המשפט הורה בהחלטה לבטל את האישום (עיין פרוטוקול הדיון מיום 22.02.16).

המבקש טוען כי בשל התייצבותו לדיון נגרם לו הפסד כספי ועל כן מבקש להשית הוצאות על המטרה, הוצאות בגין הפסד ימי העבודה שלו, אש"ל והוצאות דלק הכרוכות בנסיעה מאילת לבית המשפט באשדוד (לא צורפו קבלות ואישורים).

לאחר שבחנתי את המסמכים בתיק, ושקלתי את הנטען בבקשה ותגובות בא כוח המאשימה, הגעתי למסקנה כי יש להיענות לבקשה להטלת הוצאות מכח החלופה השנייה של סעיף 80 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אך לא

בהיקף שנדרש על ידי המבקש.

למבקש יוחסה עבירה של נהיגה במהירות מופרזת אשר תועדה באמצעות מצלמה.

העבירה יוחסה מכוח סעיפים 27א ו 27ב לפקודת התעבורה.

סעיף 27ב הנ"ל קובע חזקה מכוח הדין כי הבעלים הרשום של הרכב אחראי לכל עבירה שנעשתה ברכב אלא אם יוכיח מי החזיק או מי נהג ברכב ביום העבירה.

לאור האמור לכאורה, כתב האישום נוצר כדין ולא ניתן לומר שלא היה יסוד לאשמה (סעיף 80א) לחוק העונשין).

ואולם, על בית המשפט לבחון אם קיימות **נסיבות אחרות המצדיקות** פסיקת פיצוי (סעיף 80ב) לחוק העונשין).

במקרה דנן, כתב האישום בוטל על ידי בא כוח המאשימה טרם מענה לפי סעיף 94א) לחסד"פ (נוסח משולב) תשמ"ב- 1982, מחמת התיישנות.

נראה כי המאשימה ביטלה את כתב האישום בשל כך שלא היה ברור לה בוודאות הנדרשת בהליך הפלילי, אם ההודעה על העבירה הגיעה לידיעת הנאשם בתוך התקופה הקבועה בחוק.

הודעה על העבירה נשלחה עוד ב 14.9.2011 לנאשם. אישור המסירה שהוגש לתיק חזר בציון "מען בלתי מספיק".

הזמנה לדיון נשלחה ב 10/2015 לנאשם. אישור המסירה אף הוא חזר בציון "מען בלתי מספיק".

מאשורי המסירה עולה כי למרות שכתובות הנאשם אליהן נשלחו המכתבים כוללות שם של רחוב ומספר בניין באילת, אין אינדיקציה אם דבר הדואר הגיע ליעדו. אי אפשר לשלול את האפשרות שהמכתבים לא הגיעו לידיעת הנאשם בשל העדר ציון מספר דירה [לא ברור אם הכשל במסירה נובע מהעובדה שהנאשם לא טרח לציון את פרטיו על גבי תיבת הדואר (אם קיימות תיבות דואר) או שפרטיו הופיעו על תיבות הדואר אך היה כשל של דואר ישראל בגינו ההודעות לא הגיעו לתיבה הרלוונטית].

בסופו של דבר המידע על גורל משלוח ההודעות היה בחזקת משטרת ישראל טרם מועד הדיון.

תובע סביר צריך היה לבדוק את המסמכים שבתיק התביעה טרם מועד הדיון ולבחון עמדת המאשימה גם ביחס לשאלת התיישנות.

מתגובת המאשימה עולה כי המאשימה הגיעה למסקנה בדבר בטול אישום טרם הדיון אך הודעה על כך לא הועברה לבית המשפט ותיק המשטרה (הדוח) הוזן למערכת עם מועד דיון.

מלכתחילה, משטרת ישראל (בין אם מיפנא או גורם אחר במשטרה המופקד על הקצאת דוחות) לא היתה צריכה להזין את הדוח למערכת בית המשפט בהעדר אישור מסירה כדין.

אם בדיקת אישורי המסירה היתה מתבצעת קודם ליום הדיון ולו ימים ספורים לפני המועד במסגרת הכנת תיקי תובע להופעה ניתן היה לעדכן את בית המשפט מבעוד מועד , לבטל הדיון ולחסוך את התייצבות הנאשם.

על השיקולים השונים והעילות בנוגע לפסיקת פיצוי או הוצאות לפי סעיף 80 לחוק העונשין ראו: 4466/98 ראמי דבש נ' מ"י, פ"ד נו (3) 73, ע"פ 5923/07 ראשיד שתיאוו נ' מ"י, הרכב: א. פרוקצ'ה, ע'. ארבל, י'. אלון, 6.4.09.

בע"פ 5097/10 גל בוגנים נ' מ"י, הש', מ'. נאור, ח'. מלצר, י'.עמית (23.7.12) נקבע כי במסגרת **העילה השנייה בית המשפט אמור להפעיל סמכותו בגישה רחבה בשים לב לזכויות הבסיס החוקתיות המעוגנות בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ולשינויים הפרשניים המתחייבים ממנו.**

בגדר העילה על בית המשפט להסתכל על ההליך כולו במבט על ובצורה כוללת (מפנה **לפרשת דבש**, בעמ' 91, וכן ל ע"פ 1442/12 **פלוגי נ. מדינת ישראל** (26.02.13).

הנסיבות יכול שנוגעות להליכי המשפט בכללותם , אופי הזיכוי ונסיבות אישיות של נאשם - חיצוניות למשפט. יש ונכון להפחית פיצוי או שיפוי אם נאשם מביא על עצמו במעשים או בהתבטאות להגשת כתב האישום (למשל הטעה את רשות החקירה או נמנע מתגובה להאשמה שהוטחה בפניו).

באשר להיקף ההוצאות-

לבית המשפט שיקול דעת נרחב (עיין: רע"פ 7433/05 **פלוגי נ' מד"י**, הוראת **תקנה 9 לתקנות סדר הדין (פיצויים בשל מאסר או מעצר) תשמ"ב-1982**).

כאמור לבקשה לא צורפו קבלות ומסמכים המהווים חיזוק לנטען בבקשה בהתייחס להיקף ההוצאות.

בתיק התקיימה אך ישיבה אחת קצרה בהעדר הנאשם זאת לאחר שהתייצב ושוחרר ע"י ב"כ המאשימה בנסיבות.

אין מידע האם ההודעה על העבירה לא הגיעה לידיעת המבקש בשל מחדל הנועץ בו או ברשות הדואר.

ביטול כתב האישום נבע מהתיישנות (לא מזיכוי).

אשר על כן קובעת כי המבקש זכאי להוצאות על סך 300 ש"ח מהמאשימה.

ההוצאות ישולמו תוך 90 יום.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ו, 11 מאי 2016, בהעדר הצדדים.